

Î N C H E I E R E

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Iurie Bejenaru
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Grigori Cojuhar,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Grigori Cojuhar
împotriva Valentinei Gorobeț, Svetlana Păduraru, Primăriei comunei Coșnița
raionul Dubăsari, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Dubăsari cu
privire la constatarea suprafeței terenului și obligarea modificării hotarelor,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău 13 iunie 2017 prin care s-a respins
apelul declarat de Grigori Cojuhar și s-a menținut hotărârea Judecătoria Dubăsari
din 19 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 12 octombrie 2015, Grigori Cojuhar a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Valentinei Gorobeț, Svetlana Păduraru, Primăriei comunei Coșnița raionul
Dubăsari, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Dubăsari cu privire la
declararea nulității absolute a actelor juridice, obligarea eliberării titlului de
autentificare a dreptului deținătorului de teren, stabilirea hotarelor în natură și
rectificarea înscrierilor în Registrul bunurilor imobile.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 05 septembrie 2005 de
către Primăria Coșnița i-a fost eliberat titlul de autentificare a dreptului deținătorului
de teren privind transmiterea în proprietate privată a terenului cu destinație în
construcții, cu suprafața de 0, 3984 ha, situat în satul Coșnița, raionul Dubăsari, cu
număr cadastral xxxxx.

La 31 ianuarie 2000, Primăria Coșnița i-a eliberat Valentinei Gorobeț titlul de
autentificare a dreptului deținătorului de teren privind transmiterea în proprietate
privată a terenului cu destinație în construcții, cu suprafața de 0,2001 ha, situat în
satul Coșnița, raionul Dubăsari, cu număr cadastral xxxxx.

Menționează reclamantul că, ulterior, Valentina Gorobeț a vândut lui Igor
Păduraru în baza contractului de vânzare-cumpărare din 29 februarie 2000 terenul cu
număr cadastral xxxxx.

Astfel, reieșind din datele registrului cadastral, în prezent proprietarul terenului cu număr cadastral xxxxx a devenit Păduraru Svetlana, fiind schimbat numărul cadastral al terenului litigios, atribuindu-i-se numărul cadastral xxxxx.

Conform deciziei Consiliului comunei Coșnița, raionul Dubăsari din 28 martie 1993 cu nr. 29/6 privind transmiterea în proprietate privată a terenurilor, Primăria comunei Coșnița urma să-i elibereze lui și Valentinei Gorobeț titlurile asupra terenurilor repartizate în folosință individuală de colhozul din localitate, a registrelor cadastrale pentru anii de până în anul 1992, cu stabilirea hotarelor fixe în natură.

Specifică în acest context că, titlurile eliberate lui și Valentinei Gorobeț au fost eliberate fără a ține cont de înregistrările efectuate în cărțile pământului și registrele cadastrale ale primăriei și stării de fapt.

Constatând încălcările date, a cerut anularea titlurilor și eliberarea acestora în conformitate cu legea, ieșirea la fața locului și stabilirea hotarelor fixe în natură, însă aceste solicitări nu au fost satisfăcute.

Solicită reclamantul, declararea nulă a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat la 31 ianuarie 2000 de Primăria satului Coșnița raionul Dubăsari, Valentinei Gorobeț privind transmiterea în proprietate privată al terenului cu destinație în construcții, cu suprafața de 0,2001 ha, situat în satul Coșnița raionul Dubăsari, număr cadastral xxxxx; declararea nulă a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat la 05 septembrie 2005 de Primăria satului Coșnița raionul Dubăsari lui Grigori Cojuhar privind transmiterea în proprietate privată a terenului cu destinație în construcții, cu suprafața de 0,3984 ha, situat în satul Coșnița raionul Dubăsari, număr cadastral xxxxx; obligarea Primăriei comunei Coșnița să-i elibereze titlul de autentificare dreptului deținătorului de teren privind transmiterea în proprietate privată a terenului, cu destinație construcții, cu suprafața de 0,43 ha, situat în satul Coșnița raionul Dubăsari în corespundere cu actul de constatare pe teren a hotarelor fixe; obligarea Primăriei comunei Coșnița să elibereze titlul de autentificare dreptului deținătorului de teren Valentinei Gorobeț privind transmiterea în proprietate privată a terenului, cu destinație construcții, cu suprafața de 0,18 ha, situat în satul Coșnița raionul Dubăsari, în corespundere cu actul de constatare pe teren a hotarelor fixe; dispunerea efectuării lucrărilor de stabilire a hotarelor fixe a terenurilor cu numerele cadastrale xxxxx și xxxxx, cu încredințarea Primăriei comunei Coșnița în comun cu Oficiul Cadastral Teritorial Dubăsari să efectueze lucrările date și să aprobe actele nominalizate în baza pct. 18, sub pct. 2 din hotărârea Guvernului nr. 61 din 29 ianuarie 1999 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la formarea bunurilor imobile; rectificarea înscrierii în Registrul cadastral a bunurilor imobile al Oficiului Cadastral Teritorial Dubăsari filiala ÎS „Cadastru” prin radierea dreptului de proprietate al lui și a Svetlanei Păduraru asupra terenurilor cu numerele cadastrale xxxxx și xxxxx.

Ulterior, în ședința de judecată din 10 noiembrie 2016, reclamantul și-a concretizat și modificat cerințele, solicitând constatarea suprafeței terenului cu număr cadastral xxxxx, suprafața de 0,4128 ha conform lucrărilor de actualizare efectuate de Oficiul Cadastral Teritorial Dubăsari din 15 iunie 2016 și obligarea Primăriei comunei Coșnița raionul Dubăsari să modifice granițele între terenurile cu numerele cadastrale xxxxx și xxxxx potrivit hărților topografice din anii 1972-2004. Totodată, a declarat că renunță de la pretențiile formulate în cererea inițială.

Prin încheierea Judecătoriei Dubăsari din 10 noiembrie 2016 a fost încetat procesul civil în urma renunțării reclamantului la pretențiile privind: declararea nulă a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat la 31 ianuarie 2000 de Primăria satului Coșnița raionul Dubăsari, Valentinei Gorobeț privind transmiterea în proprietate privată a terenului cu destinație în construcții, cu suprafața de 0,2001 ha, situat în satul Coșnița raionul Dubăsari, număr cadastral xxxxx; declararea nulă a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat la 05 septembrie 2005 de Primăria satului Coșnița raionul Dubăsari lui Grigori Cojuhar privind transmiterea în proprietate privată al terenului, cu destinație în construcții, suprafața de 0,3984 ha, situat în satul Coșnița raionul Dubăsari, număr cadastral xxxxx; obligarea Primăriei comunei Coșnița de a elibera titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren lui Grigori Cojuhar privind transmiterea în proprietate privată a terenului, cu destinație construcții, cu suprafața de 0,43 ha, situat în satul Coșnița raionul Dubăsari în corespundere cu actul de constatare pe teren a hotarelor fixe; obligarea Primăriei comunei Coșnița de a elibera titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren Valentinei Gorobeț privind transmiterea în proprietate privată a terenului cu destinație construcții, suprafața de 0,18 ha, situat în satul Coșnița raionul Dubăsari, în corespundere cu actul de constatare pe teren a hotarelor fixe; rectificarea înscrierii în Registrul cadastral al bunurilor imobile a Oficiului Cadastral Teritorial Dubăsari filiala ÎS „Cadastru” prin radierea dreptului de proprietate al lui Grigori Cojuhar și Svetlanei Păduraru asupra terenurilor cu numerele cadastrale xxxxx și xxxxx.

Prin hotărârea Judecătoriei Dubăsari din 19 decembrie 2016 cererea de chemare în judecată a lui Grigori Cojuhar împotriva Valentinei Gorobeț, Svetlana Păduraru, Primăriei comunei Coșnița raionul Dubăsari, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Dubăsari cu privire la constatarea suprafeței terenului și obligarea modificării hotarelor, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Grigori Cojuhar a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău 13 iunie 2017 s-a respins apelul declarat de Grigori Cojuhar și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Dubăsari din 19 decembrie 2016.

La 08 august 2017 Grigori Cojuhar a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu hotărârile contestate, considerându-le neîntemeiate și ilegale.

Susține recurentul că, fără consimțământul său, intimatul Igor Păduraru în mod abuziv a instalat gardurile fără respectarea distanței pentru exploatarea construcțiilor și anexelor la casa sa.

De asemenea indică că, în timpul repartizării terenurilor în proprietate privată și eliberării de către Primăria comunei Coșnița a Titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren, s-au comis în planurile cadastrale erori, care nu pot fi modificate fără acordul scris al părților.

A mai indicat că, Primăria comunei Coșnița a eliberat Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren din 31 ianuarie 2000 Valentinei Gorobeț prin decizia Consiliului comunal Coșnița, care de fapt nu a fost și nu există la Primărie.

La data de 29 august 2017, Grigori Cojuhar a depus recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță, invocând caracterul neîntemeiat al hotărârilor contestate prin încălcarea normelor legale, reproducând în acest sens starea de fapt a cauzei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 13 iunie 2017 a fost expediată în adresa părților la 18 iulie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire cu nr. 12229, fiind recepționată de către recurent conform plicului poștal la 27 iulie 2017 (f.d. 47, 93 Vo. III).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul Grigori Cojuhar s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 08 august 2017, în termen.

La 11 septembrie 2017 în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Grigori Cojuhar, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Grigori Cojuhar, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul constată că, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, dar nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Grigori Cojuhar.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), c), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Grigori Cojuhar, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Tamara Chișca-Doneva